

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dormi Secvre: Vel Cynosvra Professorvm Ac Stvdiosorvm
Eloqventiæ,**

in qua Centvm Et Viginti Themata Oratoria. Non Solvm Stvdiosis, Sed &
Professoribus eloquentiæ, ac pietatis veræ amantibus utilissima &
pernecessaria explicantur ; Cum Indice rerum atq[ue] verborum locupleti

Tympe, Matthäus

Coloniæ Agrippinæ, 1650

VII. De extremo judicio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38994

tuere & cum corpore simul omnem amictum deponere cogitur.

VII. DE EXTREMO judicio.

EXORDIUM duces ab impiorum infelicitate, quorum tanta est cæcitas, ut periculosem vitæ suæ statum non videant, & enumerabis studia, quibus præpediti, quæ ad æternam pertinent salutem minimè curant: vel ab utilitate, quæ ex meditatione rerum futurarum fluit, quod à vanis cogitationibus animum abstrahat, à peccandilicentia deterreat, & à studio pecuniarum, rerumque similiūm avocet.

In PROPOSITIONE dices, te facere non posse, quin pauca de futuro duntaxat extremi Judicii die Auditoribus in memoriam revoces.

In CONFIRMATIONE PRIMÒ propones illius diei atrocitatem, idque per quandam hypotyposin, Judicii formam modumque experimentem, quod Christus venturus sit Angelorum stipatus legionibus, ac infinita aliorum cœli civium multitudine circundatus; ad buccinæ signum omnes à mortuis excitabuntur, clausæ inferorum januæ subito se aperient, fremitus, fulgura, tonitrua per cœlum discurrent; vultus Dei tam horribilis erit, quam decet judicem indignis modis ad summam iracundiam ab reis provocatum.

SECUNDÒ Formidabilem afferes judicii rigorem, quod ibidem nihil, ne verbum quidem, relinquatur indiscutibilem: non modò factorum, sed cogitationum etiam accuratissima ratio instituetur, quidquid clam, omnibusque remotis arbitris paratum est, in clarissimam lucem, omniumque aspectum proferetur. Quid, quod per Regium Prophetam justicias sese etiam nostras judicaturum Dominus affirmat? Non igitur injuria

D.Hiez

DE LOQVACITATE. 31

D. Hieronymus dicebat: *sive manduco, sive bibo,*
semper resonat in auribus meis: Surgite mortui, venite
ad judicium.

TERTIÒ, *expones rei in judicium venientis magnitudinem.* Non enim hīc de ingenti pecuniarum thesauro, non de gravissimo perpetuoque à Patria exilio, non de existimatione, capiteque sententia proferetur: sed utrum in omnem æternitatem in gravissimis inferni ardoribus, an verò summis Beatorum gaudiis versandum sit. Hīc ostendes istius damnationis sententiam, nullo hīus seculi, quantumvis magno detramento posse comparari; sicut & felicitatis, cum nulla hīus vitæ prosperitate.

QVARTÒ, Ad hāc omnia docebis accedere, quod hunc judicem nemo possit effugere, cùm sit potentissimus; nemo rem etiam minimam celare, cùm sit scientissimus.

CONCL. Auditores omnes commonefaciet propria salutis, eosque hortabitur, ut ad animum hasce res frequenter referant, ut Spiritui Sancto per S. litteras hac de re nos momenti morem gerant, reliquo tempore ab improba peccandi consuetudine se abstineant, commissa delicta dignis pœnitentiæ operibus expient, seq; ex consilio Doctoris gentium judicent, ne à Domino quandoque judicentur, contra quām optarent.

VIII. LOQVACITATEM NIMIAM adolescentibus esse declinandam.

EXORDIUM duces à commendatione præcepti Syracidis: *Adolescens, loquere in tua caussa vix, si Cap. 32, v. 10;* bis interrogatus fueris, habeat caput responsum tuum: in multis esto quasi inscius, & audi tacens simul & quarens.

PROPOSITIO: Te igitur quām magnam labem adolescentiæ aspergat garrulitas ostensurum.

Con-